

Menja't una cama

Gabriel Ferrater

Dues amigues

Tant de sol als turmells,
de mar llisa i daurada.
Agafades de mans,
no es diuen res. Carrers
d' homes rancuniosos
perquè no hi ha cap home
com ells, que elles conequin.
Ara no van enlloc.
Tornen del sol. Travessen
tardes llargues, carrers
de mots incomprensibles.
No s'enduen records.
Volen només saber
que s'agafen de mans
i van juntes, per un
carrer de l'estranger.

Translated by Barcelona: J. Horta, 1962, p.22.